

Við fossinn

(Ég man þegar sá ég þig)

Ísólfur Pálsson

Ísólfur Pálsson, 1902

Radds.: A. Lundh

Semplice

1. Ég man þeg-ar sá ég þig, sí - græn-a lilj - a, við suð-and-i foss - inn í

hyl - dýp-is - gjá. En við - sjál mér þótt - i hin kvik - blá - a kylj - a, ég komst ekk-i

til þín en vild - i þér ná, ég komst ekk-i til þín en vild - i þér ná.

Kór: *f*

VIÐ FOSSINN

Ég man þegar sá ég þig, sígræna lilja,
við suðandi fossinn í hyl-dýpissgjá.
En viðsjál mér þótti hin kvikbláa kylja,
::ég komst ekki til þín en vildi þér ná::

Það var sem þú litir mig leifrandi augum
er löngun mér vöktu og dýndisþrá.
Þín speglaðist fegurð í ljósgeislalaugum
::er léku í úðanum berginu hjá::

(2/7)